

Газета

ДЛЯ ВАС

ІВАЦЕВІЧЫ - БАРАНАВІЧЫ - БЯРОЗА

Цена па падлісці — 1000 руб.
Цена у розныу — 1500 руб.

18 красавіка
1998 года
СУБОТА
№ 30(110)
Наш індэкс 63834

НАВІНЫ: ЧАС МЯСЦОВЫ

ІВАЦЕВІЧЫ

Усё нармальна, "Шчара"?

Адзіны рэстаран горада Івацэвічы ўсе перабудоўваліся і паслі перабудовачных працаў на падарожнікі. І мінуплья гады, і сёня ў рэстарана ёсьць пастаянны — гэта пераважна моладзь — наведваліся. Жыхары нашага раёнцэнтра памятаюць, што ў свой час прадпрыемствы ў розных месцах раёнцэнтра, але ўсе яны аказаліся "каліфамі на час". А як сёня ідуць справы ў "Шчары"? Інфармацыю даюць самыя калектэнтныя людзі — афіцыянты гэтага рэстарана Т. Збароўская і В. Радзівілава:

— Наш рэстаран працуе штодзённа, без выхадных. Узвесе наведвалініку працоўваецца самы шырокі выбор страв і напояў высокай якасці. У чацвер, пятніцу, суботу і недзелю працуе дыскатэка. У астатнія дні — гучыць магнітафон. Павіны заўважыць, што калі ў будзённыя дні можна заняцца свабоды стоп, то ў выхадныя часам не бывае дзе яблыку ўласці. Таму просьмі наведвалініку заказваць месцы напярэдадні свайго візіту ў "Шчару".

Як вядзе сябе моладзь? Усялякі бывае. Хочацца заўважыць, што нягледзячы на сцвярджэнне аб цяжкім жыцці, насы наведвалінікі асабліва не задумаўваюцца над коштамі страв і напояў і адпачыванью, так бы мовіць, на ўсю катушку. Вымушаны папярэдзіць, што ў хуткім часе чакаеца рамонт нашага памяшкання, а тэта значыць, што, калі вы рашылі адпачыць у нашым рэстаране, то паспяшыцца.

Абыходзяцца без "камандзіраў"

Напэўна, кожны жыхар нашага раёнцэнтра ведае пра тое, які будзе узім у асироддзі камерцыйных структур адносна мясцовай вытворчасці і гандлю мяккай мэблі. У свой час у раёнцэнтры нават узімалася пытанне адносна ўпáрэдкавання вытворчасці і гандлю мяккімі вугалкамі. Але сёня вытворчасці і гандль мяккай мэблі ў нашым раёне паступова згортаўцацца. Справа ў тым, што попы на гэтую прадукцыю ў Расіі зменшыўся, і ў гандлору мэблі сёня ўзнікаюць пэўныя цяжкасці. Між тым, гандль мяккай мэблі ў раёне даказаў, што вольны рынак нават на мікраўзроўні поўнасцю падуладны самарэгуляцыі, здolны самастойна працаўваць з падатковымі інстанцыямі і можа абысціся без розных "камандзіраў".

Сяўба: арганізацыя і якасць

У сераду, 15 красавіка, у ранішній перадачы Беларускага радыё "Радыёфакт" прагучала крытыка ў адрас калгаса імя Чарткова і Чапаева за дрэнную арганізацыю і няякансную сяўбу яровых культур.

Рэдакцыя звязалася па тэлефоне з гэтымі гаспадаркамі.

— Не ўсё ў нас так і дрэнна, — сказаў старшыня прайўлення калгаса імя Чарткова А. І. Малевіч. — Але агрэхі можна знайсці ўсюды. Зараз у попі працуе чатыры сеяльныя агрэгаты. Сеем ячмень, авес, пшаніцу. 41 практэнт яровых зерневых культур пасеня ўжо. Сочым з якасцю сяўбы...

З бухгалтэрый калгаса імя Чапаева нам адказали, што пасеня ўжо 518 гектараў яровых культур, у тым ліку 282 — ячменю, 109 — яровай пшаніцы, 78 — авеса, 49 гектараў зернебабовых. Гэта звыш сарака працэнтнай ад запланаванага.

За арганізацыяй і якасцю сяўбы сочыць непасрэдна на голоўны аграпром М. С. Ятушкевіч, які знаходзіцца ўесь час у полі. За недахопы на веснавой сяўбе праўленнем калгаса ён быў пакараны матэрыяльнай. Так што крытыка, па ўсім відаць, падзейнічала.

БЯРОЗА

Сямёра "смелых"

У горадзе арыштаваны сем рабочых мясцовых матарарамонтнага завода. Іх аўбінаваўцаць у сістэмным краядзякы запчастак для трактараў.

Ад звычайнай несуноў злодзеяў адрозніваліся арганізація і наладжанай сістэмай збіту. Па дадзеных следства, у кучу зблісці прыкладна год таму. Вынесены з прадпрыемства запчасткі складзіравалі ў спецыяльных месцах, а потым прадавалі закачыкам. Гэтак спосабам накралі на некалькі соцені мільёну рублей.

На Бярозаўскім матарарамонтным заводзе кралі і раней. За пару бутзлем гарэлкі малгі вынесці з роднага прадпрыемства што заўгодна. Але каб пралетары началі арганізувацца ў магутную групоўку — такое ўпершыню. "Але хіба за два мільёны зарплаты пра-корміш сям'ю?" — разводзяць рукамі рабочыя.

Са светлым святам — Вялікаднем, гарагія чытачы!

Смотрите в глаза прохожим,
Светом любви лучась.
За них на Голгофе тоже
Спасителя кровь лилась.

Подайте упакшему руку
В зловещую темноту.
Примите черную муку
Как собственную беду.

Несите, как факел, сердце
К источнику доброты.
И явитесь вам Бессмертье —
Предел вековой мечты.

Цукровы голад працягваеца

Наша газета ўжо звяртала ўвагу на адсутнасць цукру ў гандлёвых кропках раёна. А якія сёняныя спрабы з гэтым працягнутым? Нават белглы агляд паліц наших магазініў паказваюць, што стыгніцца за гэтую больш чым паўмесяца не змянілася.

Дык чаму менавіта з цукрам адбываюцца та-кія пературбациі? Адказ просты: цукар — прадукт стратэгічны. Најянасць або адсутнасць яго лепш за ўсё сведчыць аб эканамічнай устойлівасці. На жаль, нягледзячы на ўсё абязнаніе высокіх улад вырашыць "салодкае" пытанне, народ асабліва не верыць таму, што

Тым часам у нядынія выхадных цукар на рынку ўвогуле прадаваўся па 27 (!) тысячай за кілаграм. Што называеца, ад круцілі цэнзы — толькі не ў той бок!

БАРАНАВІЧЫ

Ох, і п'ём жа, браткі!

9.000 чалавек у мінуплья гадзе былі прызначаны да адміністрацыйнай адказнасці супрацоўнікамі Баранавіцкага гарадзізла міліцыі за з'яўленне ў неўядзярозым стане ў грамадскіх месцах горада. У медыяцвярэнку з гэтай колькасці пабывалі

амаль трох з паловай тысічы гараджан. Калі 600 чалавек лячыліся ў наркалагічным дыспансеры з прычынамі алкагалізму. І гэта — афіцыйная лічбы. Колькі сядр на сіхіх, так мовіць, дамашніх п'яніц, г. зн. скандалістай, дробных хуліганаў?

Прысвечаны А. Міцкевічу

Да 200-годдзя вялікага паста адкрыеца турыстычны маршрут па памятных месцах, звязаных з імем А. Міцкевіча. Ужо адбылася экспкурсія-прэзентація, дзе першымі

● НАВІНЫ РЭСПУБЛІКІ

Ёсць ідэя — няма грошай

Прэзідэнцкая палата ратыфікаўала беларуска-расійскую дамову аб "саюзной" тэлерадыёкампаніі.

Паводле дамоўленасці, вяшчанне павінна было пачацца яшчэ 1 лютага, аднак і цяпер ніхто не можа называць дату, калі запрацуе саюзны эфір. Плануеца, што вяшчанне будзе весціся на другім расійскім канале і на першым канале Беларускага тэлебачання — шэсці разоў на тыдзень па дзве гадзіны штодня. Аднак, як сказаў нам у кіраўніцтве Беларускага тэлебачання, пра сумесную тэлерадыёкампанію гаварыць рана. Каб яе стварыць, патрэбна значычная фінансавыя выдаткі. У дамове адзначаецца, што фінансава новыя сродкі масавай інфармацыі будзе бюджэт саюза, а таксама нацыянальныя бюджэты абедзвюх краін. Дакладная сума выдаткаў пакуль нават не падлічана.

МВФ развітваеца

Прадстаўніцтва Міжнароднага валютнага фонду спыняе сваю дзейнасць у Беларусі з 1 ліпеня

Прадстаўніцтва Міжнароднага валютнага фонду працаўва ў Мінску з кастрычніка 1992 г. За пяць гадоў дзейнасці фонду ў Беларусі МВФ абавязаўся выдзеліць дзве траншы крэдытаў: у 1993 г. на суму 98 мільёнаў долараў і ў 1995 г. — на 101 мільён. Акрамя гэтага, у канцы 1995 года паміж беларускім урадам і МВФ была дасягнутая дамоўленасць на прадастаўленне нашай краіне крэдыта ў 300 мільёнаў долараў.

Аднак у реальнасці з гэтых крэдытаў Беларусь атрымала толькі 70 мільёнаў — дзякуючы аутарытэту тагачасных старшын Нацбанка Станіслава Багданкевича і кіраўніка ўрада Міхаіла Чыгіра. Пазней эканамічная палітыка нашай дзяржавы пайшла ў разрэз з рэкамэндациямі МВФ, і супрацоўніцтва фактычна было спынена. Беларускія юлды нядынай працоўвалі прадстаўніцтвамі, гэта міжнароднай фінансавай арганізацыі аднавіць праграму супрацоўніцтва, але МВФ заявіў, што кіраўніцтва Беларусі павінна спачатку прадэмантраваць жаданне праводзіць рэальнаяяя рэформы — у прыватнасці, забяспечыць незалежнасць Нацыянальнага банка і паскорыць прыватызацыю.

Беспрацоўе

Сёня ў Беларусі 126 тысячай афіцыйна зарэгістраваныя беспрацоўныя, але толькі 42 празенты з іх атрымліваюць дапамогу па беспрацоўе, якую складае цяпер у сярэднім 300 тысячай рублёў. Дапамогу выглючваюць толькі тым, што адпрацуе пэўную колькасць дзён на "грамадскіх работах".

Прыватызацыя

З пачатку прывядзення малой прыватызацыі ў Беларусі прыватызаўана 1.416 прадпрыемстваў або 42 празенты аўтэктаў камуналнай уласнасці. Наперадзе ідзе Ваўкавіск — тут прыватызаўна 71 практэнт аўтэктаў камуналнай уласнасці. 54% — у Кобрыне, па 50 практэнтаў — у Брэсце і Орши, 49 — у Лідзе, 48 — у Мінску, па 44 — у Гомелі і Магілёве, 43 — у Баранавічах, 37 — у Гродне, 35 практэнтаў — у Віцебску.

Толькі факт

▶ Паводле даных зводнага пратакола пасяджэння дзяржархайнай надзвычайнай камісіі ад 21 снежня 1945 года, у Беларусі за гады Вялікай Айчыннай вайны было знишчана 1.409.225 чалавек цывільнага насельніцтва, больш за 810 тысяч ваеннапалонных салдат і афіцэраў Чырвонай Арміі.

▶ На долю аграрнамысловага сектара у рэспубліці за трох месяцаў гэтага года прыпала 45 практэнтаў няшчасных выпадкаў са смяротным выходам і амаль 28 практэнтаў цяжкіх траўм.

▶ У час асенне-зімовай прызыўнай кампаніі практычна ўсіх чалавек 60 тысяч чалавек, але ў армію пайшли толькі 17 тысяч. 54,3 практэнта атрымалі розныя адзірміноўкі. 15,5 практэнта перададзены ў запас на стану здароўя. 11,6 практэнта нақіраваны на лячэнне і працяг медыцынскага абледавання.

(На старонках рэспубліканскіх газет).

ГАЗЕТА ДЛЯ ВАС

● ПРОВИНЦИАЛЬНЫЕ ИСТОРИИ

Как это часто бывает, когда в семье взаимоотношения пойдут наперекосик, рано или поздно наступает момент развода. Жена, конечно, остается с детьми, муж, соответственно, уходит днем ли или на ночь с личными документами и... кисточкой для бритв в кармане. Благородный поступок, достойный настоящего мужчины. Но что ждет его в близком и далеком будущем? Сможет ли он, оставшись без крова, без элементарных средств к существованию, без привычных бытовых удобств, помогать детям в той мере, в какой это необходимо, чтобы малыши не чувствовали себя ущербными по отношению к своим сверстникам, просто — не голодали?

Мать в порыве "праведного", но не всегда справедливого негодования, вытuriла отца своих детей в одном костюме. Она еще не знает, что ожидает из детей, ее самую. Как легендарная Медея в порыве ревности убила своих родных детей, так и иная современная мадея, поссорившись из-за мелочи, обрекает детей на нищенскую сиротскую жизнь. Как, порой, далеко заходят эти семейные раздоры, пусть будет подтверждением эта маленькая житейская, трагическая история.

Захар был примаком. Жил с женой и маленькой дочкой в ее же однокомнатной квартире. Вера, так назовем нашу "героиню", выгнала первого мужа "с кисточкой для бритв в кармане". Пока тот маялся в поисках жилья, обзаводился мебелью и прочим домашним имуществом, платил кое-какие алименты. Их бы и хватало для поддержания норм-

ЖЕРТВЫ РАЗВОДА

мальной жизни маленькой семьи. Вера же хотела доказать, что и она не лыком шита — проживет одна, покрайней мере, выйдет замуж, когда захочет. Поиски нового мужа — это встречи с мужчинами, с которыми ее знакомили подруги-холостячки, привели к обыкновенным постыдным пьянкам-запоям. Постепенно квартира превратилась в заурядную блат-хату.

Захар, устав от холостятской жизни, прижался на Веру. Некоторое время жили неплохо. Но Вера уже испытала яду свободной жизни. Она могла на минутку выйти из дома, а вернуться через... два-три дня. При этом, совершенно не испытывала угрызений совести.

— Не нравится? — беспечно отвечала на недоуменный вопрос Захара, — вот — Бог, вот — порог! Катись на все четыре стороны из моей хаты.

Ну, однажды Захар и выкатился со словами:

— Нет у тебя ни Бога, ни порога... Да и хаты.

— Какая есть — моя!

Что хочу, то и делаю! — кричала Вера вдогонку, "забыв", однако, отдать

Захару многие его личные вещи. Конечно, они вскоре были пропиты.

Жалкие алименты тоже

ходили на спиртное.

Полуголодная девочка

стала избегать дома, где

попойки уже вошли в

норму жизни. В школе — двойки, мелкие хищечники обедов со стола в

столовой, варежки — из

карманов одноклассников.

Дальше — больше.

Приводы в милицию.

Надзор. Вечно пьяная

мать не только не пресе-

кала таких "похождений" дочери, но и сначала закрывала на них глаза, а потом стала делать "на-водки". Наконец, крупное воровское совместное "дело", с которого мать выкрутилась одной из известных способами. Другое хмельное похождение. Опять уголовный розыск. А уж сколько мелких краж они совершили. Короче говоря, учителя решили спастись от такой матери. Сначала грозили лишением родительских прав. А когда увидели, что дело зашло слишком уж далеко, через горено осудили свою угрозу. Ах, сколько было обиды! Как возмущалась мать!

Захар не раз приходил, предлагал начать совместную жизнь сынова. Куда там! Вера, испытавшая, тесно связанная с такими же как и она выпивохами, все еще надеялась устроиться в жизни потеплее. Ей и в голову не приходило, что ее поезд, как говорят, ушел. Алкаголь слишком уж разрушил в ней обыкновенные человеческие чувства: материнство, ответственность перед людьми, совесть, чисто женскую стыдливость. Она теперь могла шататься пьяной по магазинам, собирать, не стесняясь, пустые бутылки, приставать к мужикам из-за чарки вина. Пустив в квартиру, за ней следили, а наиболее решительные проверяли карманы при уходе. Даже родственники опасались оставить ее одну в комнате.

Вера сейчас одна. Девочка в школе-интернате. Вряд ли найдется мужчина, готовый рисковать своим благополучием не только не пресечь

ем, ради того, чтобы попытаться сделать совершенно безнадежное дело — вернуть Вере к нормальной жизни, с мужем и дочерью. И об этом можно было бы не говорить, если бы недавно я не услышала исповедей двух одиноких мужчин. Одному из них уже за шестьдесят. Снимает угол в частном доме. Очень жалеет, что в свое время оставил при разводе квартиру жене. "Надо было разменять, — говорит, — так хоть сын сейчас при мне был. Она же пропала квартиру". Другой недавно ушел. Втихомолку, чтобы не видеть и не слышать скандалов. Честно собрал свои носильные вещи. К товарищу. Чтобы не загромождать ему квартиру, крупные предметы оставил. Но позвонил жене и договорился позже все забрать. Пришел через неделю — не тут было. Еле ноги унес от милиции, которую вызвала жена.

Еще одна жертва развода.

Да... Какой бы ни была причина размолвки, а многие мужья уходят по-мужски — в нишу, оставляя, между прочим, совместно нажитое.

Многие жены промышляют это богатство, ввергая детей в пучину бедности, а то и вовсе теряя их.

Перефразируя название известного итальянского фильма, можно сказать: развод по-барановичски — это, не так уж редко, навсегда разбитая судьба взрослых и малолетних членов некогда дружной семьи. А все из-за безответственности родителей перед детьми, перед самим собой, безжалостности. Юридической безграмотности.

П. НАГНИБЕДА.

— Бы роги? На роги падобы? Мо батон?

— Які батон? Ты зду-
рэла мусіць? Што я не
ведаю, які батон? Ну, іх
раней не было. Дзе-ці іх
вельмі яшчэ любяць. У
мультфільмах малпы
ядуць.

— Банан? Можа ба-
нан?

— Ага, банан. Успом-
ніла, нарэшце. Смак бы
у грушы гнілой, а грошай
каштуе...

Уключкою далей маг-
нітрафон. Тэма не вычар-
пана: трэба далей пісаць
пра народную муд-
расць.

К. ВАСІН,
г. Івацэвічы.

● ПАЭТЫЧНЫМ РАДКОМ

Іван ЛАГВІНОВІЧ

ЗОРКА

Хрысціянская зорка
велікоднай пары
над раўнінаю золкай
спакон веку гарыць.

Разгадаць не бяруся
таемнічасць светла,
што па ўсёй Беларусі
з вышыні прапіла.

Не адвадзячы погляд,
я гляджу на яе;
і імкнунца да Бога
спадзяянні мае.

АЗДАРАУЛЕЖ

На інгаляціі на хвойныя
іду ў сасновыя бары.
У бронхах раны незагойныя
не заўважаюць дактары.

Пры дапамозе інтуїцы
каторы год сябе лячу!..
Пра дэфіцыт, пра крызіш шпрыцавы
Яшчэ ў застойны час пачуў.

Калі патрэбен быў вытворчасці —
грэх на быльое наракаце, —
У санаторый, у Дом творчасці
пучцёку выдаваў прафкам.

Цяпер штомесячна звужаецца
выратавальны круг паслуг,
Бо нуль на нуль не памнажаецца...
Аздараўляючы лес и луг.

2. Баранавічы.

ПЕДАГОГІЧСКІЕ НЕВЗГОДЫ
КОЛБУ

— Эх, закурим, старики, —
Говорят ученики, —
Чтобы не было тоски
Завтра около доски.

Блеск цигарки. Дым кольцом.
Озабочено лицо.

— Что, брат, влив?
— Да, дела... Математика свела.
— А меня — немецкий съел.
— Крепко я тут на меле сел.

С горя, муки и тоски
Слаще меда табаки.
Говорят ученики:
— Перекурим, старики!

КРАСОТА

Ходіт парень по селу,
Дыміт струйкой синей.
Чтоб важнее, краше быть?
Он и так красивый...

А когда на танцы шел —
Принял рюмку белой.
Видно, парню невдомек,
Что и так он смелый.

Ходіт парень по селу,
Дым глотая синий...
Очень хочется сказать:
Ты и так красивый!

ЭВАЛЮЦІЯ

Бацька ўзрадаваўся сыну,
Замачыў хлапчыну.
Каб не мал быў, то сказаў бы:
“Пі! Расці мужчынам!”

Часта чүй хлапчук-падлетак
З’едлівія кіпні:
“Не адолеце гэтай крыхі!'
Што ты за мужчына!”

Дамагаўся заўжды хлопец
Не даваць прычыны,
Каб раўлі: “Спадніцу дайце!
Хіба то — мужчына?”!

...Абыходзяць людзі бокам
Бервяно жывое,
Бо мужчына — бервяно
Усё згубіў людское.

Дем'ян ДОБРЯНИК,
педагог-пенсіянер д. Поленічы
Баранавічскага р-на.

Комп'ютерная империя

Компьютерные системы под ключ.
Установка и настройка офисных программ.
Компьютерная мультиплексия.
Профессиональное сервисное обслуживание.
Поставка и техническая поддержка принтеров **LEXMARK**.
(234) 2-43-92

Организация постоянно реализует:
- кремний марки КР-2
- сульфатно-содовую смесь
- силимин АК12-ПЧ
тел/факс (017) 262-65-15

Заспавальнік: рэдакцыя
“Газеты для вас”
Газета зарэгістравана ў Дзярж-
жаўным камітэце РБ па друку.
Пасведчанне № 694.

РЭДАКТАР ЛІДЗІЯ ЦАЛАЙКА.
НАШ АДРАС: рэдакцыя “Газеты для вас”.
вул. Леніна, 62, 225250, г. Івацэвічы.
Тэлефон: 8 (245) 2-12-29.

Газета выдаецца на беларускай і рускай мовах. Набіраецца ў Івацэвічах, друкуецца ў Баранавіцкай друкарні (г. Баранавічы, вул. Савецкая, 80). Выходзіць два разы на тыдзень: у сераду і суботу. Формат 420x300 мм. Аб'ём — 1 друк. аркуш. Падпісаны да друку 17 красавіка ў 9.00.

Рукапісы і здымкі не рэцензуюцца і не вяртаюцца. Аўтары матэрыялаў нясуць адказнасць за дакладнасць фактав. Іх меркаванні і выказванні могуць не супадаць з поглядамі рэдакцыі і не накладваюцца на яе ніякіх ававязанельстваў. Пры перадрукоўванні спасылка на нашу газету абавязковая.

Тыраж 1830.
Заказ 1167.